

NIEUW REGLEMENT SPELERSMAKELAARS TREFT SPELERS

De FIFA wil binnen een jaar alle licenties van de spelersmakelaars in trekken en het huidige reglement vervangen door een nieuw reglement: de 'Regulations on working with Intermediaries'. Deze intermediaries hoeven niet in het bezit te zijn van een licentie, waardoor iedereen in principe als intermediary kan optreden. Spelersmakelaars verwachten dat hierdoor een 'wild west' ontstaat en dat de markt overspoeld zal worden met goudzoekers. De clubs juichen de aanpak van de FIFA toe. Grote vraag is natuurlijk: wat zijn de gevolgen voor de spelers?

In mei 2009 stelde de FIFA een commissie samen die de positie van de spelersmakelaar nader moest onderzoeken en aan de hand van de conclusies van dit onderzoek een nieuw reglement zou ontwikkelen. Volgens de FIFA zou er te veel geld via spelersmakelaars uit het voetbal verdwijnen. De FIFA beschouwt met name de niet-gelicenseerde spelersmakelaars als een groot probleem, omdat zij door de FIFA niet kunnen worden gesanctioneerd. Op basis van de huidige reglementen kan de FIFA wel de clubs en de spelers aanspreken. De FIFA heeft echter onvoldoende mankracht om adequaat op te treden. De gemiddelde procedure bij de Dispute Resolution Chamber waarbij een spelersmakelaar betrokken is, duurt inmiddels gemiddeld twee jaar.

Aanleiding

Hierin lijkt dan ook de grootste aanleiding voor de FIFA te liggen om het huidige reglement af te schaffen en alle licenties in te trekken. De FIFA kan het grote aantal procedures niet aan en geeft de markt daarom vrij. Als legitimatie geeft zij echter het 'zakkenvullen' van de spelersmakelaars als reden op. Een standpunt dat op veel instemmend geknik kan rekenen van de clubs. Naar mijn mening is dit niet geheel terecht. Zijn het immers niet de clubs die zelf spelersmakelaars in

de arm nemen om namens hen te onderhandelen met een andere club over de transfer van een speler en daarnaast zelf om tafel zitten met de spelersmakelaar van de speler? Anders gezegd: als er buiten de FIFA, één partij is die de huidige problematiek had kunnen tegengaan dan zijn het wel de clubs. Uit eigen belang hebben zij echter altijd gebruik gemaakt van spelersmakelaars en hen hoge vergoedingen betaald. Om de deal rond te krijgen zijn zij zelfs bereid zaken te doen met niet-gelicenseerde spelersmakelaars.

Verschuiving verantwoordelijkheid

Nu ligt er een concept voor een nieuw reglement: de 'Regulations on working with Intermediaries'. Over dit concept zal nog door twee commissies binnen de FIFA worden gestemd, maar de algehele verwachting is dat het concept niet meer dan een 'hamerstuk' zal zijn en dat niets de FIFA zal tegenhouden het in oktober 2011 in te voeren.

Met de komst van dit nieuwe reglement voor intermediaries lijkt er een aantal grote wijzigingen te worden ingevoerd. Naar mijn mening verschuift de FIFA haar eigen verantwoordelijkheden, alsmede die van de spelersmakelaars, naar de spelers en de clubs. Voor de spelers zijn de gevolgen groot. Wat zijn de belangrijkste wijzigingen?

Due diligence

Op basis van de huidige Regulations Players' Agents (RPA) dient iedere spelersmakelaar in het bezit te zijn van een licentie. Deze licentie wordt door de nationale bonden verstrekt nadat de spelersmakelaar een examen met goed gevolg heeft afgerond. Iedere spelersmakelaar dient iedere vijf jaar een herexamen te doen. Spelers en clubs mogen geen zaken doen met een niet-gelicenseerde spelersmakelaar. Hierop staat een sanctie. Als zij gebruik maken van een gelicenseerde spelersmakelaar is er niets aan de hand en kunnen zij de regels niet overtreden. Een speler heeft in de huidige situatie daarom alleen de verplichting om zich er van te vergewissen dat de spelersmakelaar met wie hij een overeenkomst aangaat in het bezit is van een licentie. Onder het nieuwe reglement voor intermediaries gaat dit drastisch veranderen. De spelers dienen vanaf de invoering van dat reglement zelf een uitgebreid onderzoek (due diligence) te doen naar de intermediary. Daarnaast zullen zij 'al het mogelijke' moeten doen om zich er van te verzekeren dat de intermediary zich houdt aan de statuten en reglementen van de FIFA en de nationale wetten en regelgeving. Bovendien mag er geen sprake zijn van een

conflict of interest voor de spelersmakelaar. Doen zij dit niet of onvoldoende, dan riskeren de spelers een sanctie.

De controle of een spelersmakelaar/intermediary aan de vereisten van de FIFA voldoet is straks dus niet langer een verantwoordelijkheid van de FIFA, maar van de spelers zelf. Daarnaast kan, in tegenstelling tot een gelicentieerde spelersmakelaar, een intermediary niet worden gesanctioneerd waardoor de focus wat betreft het opleggen van sancties volledig op de spelers komt te liggen.

Een dergelijke afschuiving van verantwoordelijkheden door de FIFA vind ik niet zuiver. Allereerst pretendeert de FIFA de voetbalsport te reguleren en de mistanden in het voetbal aan te pakken. Van het probleem rond de spelersmakelaars trekken zij echter hun handen af. Ten tweede ben ik van mening dat de FIFA de verantwoordelijkheden meer naar de clubs had moeten verschuiven dan naar de spelers.

Daarnaast voorzie ik grote problemen bij de handhaving van de regeling. Wanneer heeft de speler 'al het mogelijke' gedaan en zich voldoende ingespannen om zich er van te vergewissen dat een intermediary zich aan de regels houdt? Dit zal per geval verschillend zijn, wat betekent dat de jurisprudentie van de DRC casuïstisch en daardoor onvoorspelbaarder wordt. Onvoorspelbare rechtspraak brengt meestal weer met zich dat het aantal zaken toeneemt. De FIFA lijkt zichzelf met deze regeling dan ook in de vingers te snijden. Voor de KNVB ligt hier dus een schone taak om de nieuwe regelgeving in overeenstemming met de Nederlandse wet te krijgen.

Meldingsplicht

Op dit moment is het zo dat de spelersmakelaar een kopie van de vertegenwoordigingsovereenkomst tussen hem en de speler dient op te sturen naar de nationale voetbalbond. Ook deze verantwoordelijkheid verschuift onder het nieuwe reglement naar de spelers. Onder dit reglement krijgen de spelers wat ik noem een 'meldingsplicht'. Indien de speler gebruik maakt van een intermediary bij de onderhandelingen met de club over een (nieuwe) arbeidsovereenkomst, dan dient hij de naam, de contactgegevens en alle andere relevante informatie over de intermediary aan de nationale voetbalbond te verstrekken.

Voorts is de speler verplicht bij de nationale voetbalbond melding te doen van alle vergoedingen of betalingen, van welke aard dan ook, die de intermediary van hem ontvangt. Op verzoek dient de speler alle overeenkomsten en afspraken aan de nationale voetbalbond of de FIFA te overleggen. Ten behoeve van de registratie van de speler dienen alle overeenkomsten en afspraken tussen de speler en de intermediary aan de transferovereenkomst te worden gehecht.

Dit brengt met zich dat de speler zelf een goede administratie bij zal moeten houden en aan de nationale voetbalbond en de FIFA iedere keer volledige openheid van zaken moet geven. Dit vergt een extra inspanning van de spelers. Daar-

naast krijgen de nationale voetbalbonden en de FIFA een enorme stroom aan informatie te verwerken, terwijl de FIFA nu juist de werkdruk lijkt te willen verminderen.

Vergoeding

Het huidige reglement schrijft voor dat de speler en de spelersmakelaar zelf een vergoeding mogen overeenkomen die is gebaseerd op het bruto jaarsalaris, inclusief tekengelden, van de speler. Indien partijen hier niet uitkomen, geldt een standaard vergoeding van drie procent. Op basis van de huidige reglementen is de speler verantwoordelijk voor de betaling van de spelersmakelaar, maar kan daar in de vertegenwoordigingsovereenkomst van worden afgeweken. Het is in ieder geval vereist dat het voor alle partijen duidelijk is, wie er, in welk geval, voor de betaling aan de spelersmakelaar verantwoordelijk is. In de praktijk zie je doorgaans dat de club de betalingsverplichting van de spelersmakelaar van de speler overneemt.

Op basis van het nieuwe reglement mag de totale vergoeding die de intermediary van de speler ontvangt, niet meer bedragen dan drie procent van het bruto jaarsalaris van de speler, inclusief tekengelden. Andere bronnen van inkomsten zoals wedstrijdpremies vallen niet onder het brutosalair van de speler. Tevens is de speler zelf volledig verantwoordelijk voor het betalen van de intermediary. De betalingen dienen direct tussen de speler en de intermediary plaats te vinden en mogen daarom niet via de club of een derde geschieden.

Los van het feit dat deze regeling opnieuw voor een heleboel administratieve rompslomp voor de speler zorgt, is de regeling naar mijn mening in strijd met de Nederlandse wet. De Wet Allocatie Arbeidskrachten door Intermediairs (WAADI) schrijft immers voor dat de werkgever de betaling van de arbeidsbemiddelaar voor haar rekening dient

te nemen. Voor de FIFA en de KNVB ligt hier dus een schone taak om de nieuwe regelgeving in overeenstemming met de Nederlandse wet te krijgen.

Conclusie

Naar mijn mening slaat de FIFA met de 'Regulations on working with Intermediaries' de plank mis. De spelersmakelaars raken hun monopolie kwijt, de clubs krijgen nu te maken met allerlei ondeskundige intermediaries, de werkdruk voor de FIFA zal alleen maar toenemen en de spelers krijgen er diverse administratieve verplichtingen en verantwoordelijkheden bij. Als werknemers zijn de spelers in verhouding tot de clubs de zwakkere partij en verdienen zij derhalve bescherming. Door de invoering van dit reglement zijn de spelers straks zelf verantwoordelijk voor het due diligence onderzoek naar de intermediary en wordt van hen een vergaand onderzoek verwacht. Op het niet naleven van deze verplichtingen staat een sanctie. Daarnaast dienen de spelers rechtstreeks de intermediary te betalen en krijgen zij er diverse alternatieve verplichtingen bij. Hiermee schiet de FIFA haar doel dan ook voorbij. Waar zij met een nieuw reglement een einde wilde maken aan de problematiek rond de spelersmakelaars, treft zij met name de spelers.

Jordi Rosendahl is als advocaat werkzaam bij BrantjesVeerman Advocaten. BrantjesVeerman Advocaten heeft een specifieke sectie Sportrecht die als 'full service solution provider' topsporters, sportbonden en sportorganisaties bijstaat. BrantjesVeerman Advocaten is de juridische samenwerkingspartner van ProProf en heeft uit dien hoofde de afgelopen jaren diverse profvoetballers bijgestaan. BrantjesVeerman Advocaten is dan ook met recht hét toonaangevende advocatenkantoor op het gebied van sportrecht in Nederland.

